

СЪС СВОЯ ИДЕЙНО-ЕСТЕТИЧЕСКА ПОЗИЦИЯ

СПЕКТАКЪЛЪТ „ЙОАННА ТЕНТАТА“

от Ейно Тамберг, либрето — Май Мурдмаа, се състоя на 16 т. м. Това е едно произведение по мотиви от новелата на Ярослав Ивашкевич „Майка Йоанна от ангелите“, което е пропито с хуманно чувство, с протест срещу догмите на религията и Средновековието.

В обрисовката на образите и разкриването на действената драматургическа линия композицията Тамберг прибавя както до едно свободно, в съвремен дух третираше на музикални теми от преди четири столетия, така и до намирането на свой, индивидуален подход към решаването на проблемите.

Спектакълът на „Йоанна тента“ е широко разгърнато хореографско платно, без обаче да е повествователен и обстоятелен, към което първоначално чиникът би могъл да подведе. Авторката на спектакъла Мурдмаа търси преди всичко разкриването на конкретната житейска ситуация и на битовите факти. Този стремеж към обобщение и третиране на темата намира своята сполучлива реализация в общата хореографска тъкан, базирана на съчетание на движения от класическата балетна лексика и свободни изразителни пластически пози, стъпки и жестове с елементи от модерния експресивен балет. Особено важно е да подчертаем, че Мурдмаа навсякъде проявява истински театрален и художествен вкус и чувство за мярка. Може би още по-ярък трябва да бъде акцентът на финала на спектакъла.

Сценографското решение (худ. Мари-Лийс Кюла) е в унисон с постановъчния замисъл: обобщено, лаконично, с много атмосфера и мисъл. Картините в манастира са издържани в студени, мрачни тонове, което допринася за разкриване на атмосферата, а „светските“ картини, решени на принципа на фотоколажа, носят атмосфера.

Юта Лехисте в партията на Йоанна се очертава като опит

2111 1974г. Sp. 191-6-ч. Народно дело

Срещата с артистите от балета на Държавния академичен театър за опера и балет „Естония“ се очакваха с оправдан интерес, главно по две причини. Първо, защото всяка първа среща с изкуството на един артистичен състав е повод за анализи и разсъждения, а второ — варненската публика вече има солиден критерий по отношение на балета, поради което проявите на танцово-сценично изкуство за нея са необходимост.

на, емоционална актриса, която талантливо съчетава в изпълнението си танцовите и драматургическите елементи на образа. Лехисте гради ролята в развитие, разкривайки богатата душевност на своята героиня. Мъжествен и ярък, силно драматичен е Тийт Хярм в ролята на Сюрин. Много атмосферна мисъл носи изведеният до сам вол манастирски страж в изпълнението на Ендрик Керге. Запомня се изпълнението на Олга Чичерова (Циганката), на солистите в Пасторала и Хоровода.

СПЕКТАКЪЛА ОТ ТРИ ЕДНОАКТИНИ БАЛЕТА

видяхме на 17 септември. В безсюжетната балетна миниатюра „Вариации“ по музика на Хайдн, постановка на М. Мурдмаа, съставът се разкри като музикален и ритмичен колектив, с много чувство за стил в интерпретация. Сред солистите изпъкнаха Тамара Сооне и Сергей Воробьев.

Другата постановка на Мурдмаа — „Чудният мандарин“ от Барток, отбеляза върха в представлението. Спектакълът е прокиковена спектакълна реализация на знаменитата творба на големия композитор. Особено силно впечатление оставя фактът, че хореографката не търси самоцелно социалните акценти, а, разкривайки взаимоотношенията между героите, техните характери, извлича идеята на спектакъла — по художествен начин се заклеява един прогнил свят, в който парите обезличават личността. Хореографският език е богат, наситен с експресия и мисъл, въздействащ. Особено интересно са разкрити взаимоотношенията на Проститутката и Мандарина: всичко е композирано с много вкус, съчетанието на различните танцово-пластически елементи е насочено към ярко акцентирание на същината на действието и съдържанието на творбата.

Опново Мари-Лийс Кюла разкрива богатата си фантазия в художественото оформление.

Юта Лехисте категорично доказва в ролята на Проститутката своя драматичен и танцов талант, като изгражда образ със сложни философски измерения. На нова степен в ролята на Мандарина се разкрива богатото дарование на Тийт Хярм. Тройката бандити А. Боме, П. Карелл и Ю. Трууза са ярки типизирани хореографски образи.

„Кармен“ — по музика на Бизе-Шчедрич, постановка на Еин Суве, се очакваше с особен интерес. Без да е чужда на някои творчески влияния от първообраза, постановката е жив, динамичен разказ за съдбата на Кармен.

Великолепно е постижението на Тийу Райдвийр в централната роля. Тя гради образа темпераментно, пише го с драматична сила. Чарователен в своята любов и ревност е Янис Гаранис (Хосе). Добри впечатления оставиха Александър Булдаков (Тосадор) и Александър Басахи (Жоржидор).

И двете вечери оркестърът, под диригентството на Ери Клас, бяха равносметен участник в спектаклите и допринесе за тяхното въздействие върху зрителите.

Батните постановки на театър „Естония“ разкриха един амбиозен, дисциплиниран колектив, който търси своя идейно-естетическа позиция и в този стремеж е постигнал успехи.

Теодоси ТЕОДОСИЕВ

